

תוכנית אלומות

סמינר מסכם | 7-8 בנובמבר - ג-ד כסלו תשפ"ב

טקס חלוקת תעודות למחזור ב'

פעילות מסכמת לסיפור הישראלי

נוכחות מנהיגותית

לאחר מכן המשכנו לשיח עם
הבמאי והיוצר **עמית שלו**, וציפנו
בקטעים מסרטו שא נא עיניך.
הסרט, שצולם מעט אחרי
המחאה החברתית של 2011, בחן
היבטים של צדק וסולידריות
בחברה הישראלית מתוך היכרות
עם אוכלוסיות שונות, והציג כמה
שאלות: מהו החלום המשותף של
ישראל כיום? מה מחזיק אותנו
יחד כחברה? ומה דור המייסדים
היה אומר על החברה שהתעצבה
כאן? השיח, כמו הסרט, נסב על
מגזרים שונים בחברה הישראלית,
והתמקד בצורך של כולם
בתחושת שותפות, שייכות
וביטחון.

התחלנו את הסמינר המסכם של
מחזור ב' בציון חג הסיגד. משה
ישעיהו, כהרגלו, השכיל אותנו
והרחיב את היכרותנו עם
ההיסטוריה והסיפור של עליית
יהודי אתיופיה. התוודענו לסיפור
באמצעות משחק חינוכי שעוצב
עבור ילדים בגילי בית הספר, וזכינו
לחווית למידה קצת אחרת.

השיח עם עמית שלו היה הכנה מצוינת לסיפור
ישראלי מועד ב', בהנחייתם של מרואה ואדם.
קיבלנו הזדמנות נוספת לענות על שאלות הנוגעות
לסיפור הישראלי שלנו, ולבחון את הנרטיב שגדלנו
עליו בהשוואה לסיפור שלנו כיום ולזה שאנו
מעבירים הלאה. עבדנו בקבוצות קטנות וניסחנו
שאלות "סליחה על הסקרנות" בנושאים
חברתיים-פוליטיים-אידאולוגיים, במטרה לייצר
בתוך המרחב של הקבוצה זירה לחילופי דעות,
רעיונות, ערכים ועמדות.

אחרי הפסקה קצרה התכנסנו לשמוע ממירב על
הסיפור הישראלי שלה. מירב לקחה אותנו למסע
ברחבי העולם שהסתיים בחוף מבטחים בנגב,
בהגשמת חזונו של בן-גוריון ובמחויבות מעוררת
השראה לקידום האזור, על כל תושביו.
סיימנו את סבב הסיפורים הישראליים בקבוצה
בסיפורה של ראניה, שהצליחה לבטא את
המורכבות העצומה של החברה הישראלית על כל
רבדיה, ולשלב את היופי של הרב-תרבותיות עם
אתגרי הזהות.

בחלק האחרון של היום, חברי ועדת
ההיגוי, נשיאי המוסדות המכשירים
ושותפים מובילים בעיצוב התוכנית
הצטרפו אלינו ל"שולחנות עגולים"
בנושאי מנהיגות והתמודדות עם
אתגרים, ולאחר מכן לטקס חגיגי של
חלוקת תעודות לעמיתי מחזור ב'.

את הערב סיימנו במלון נחשולים, בפעילות מלאת הומור של פלייבק סיפורי אלומות, והוכחנו שוב כי אף שהתכנסנו למטרה חשובה, אנחנו יודעים תמיד גם לצחוק על עצמנו.

היום השני התחיל בסדנה עם **צביקה שפירא**, שהוביל תהליך של משוב קבוצתי והתבוננות עצמית. נתנו וקיבלנו משוב מעמיתינו לקבוצה, הסתייענו בהם לפתרון אתגרי מנהיגות, אבל בעיקר נוכחנו לדעת עד כמה אנחנו מכירים זה את זה טוב אחרי השנה המשותפת שלנו.

בחלק השני של היום זכינו סוף סוף ל"שבירת דיסטנס" ולהיכרות אישית יותר עם יעקב וסילביה, צוות התוכנית. סילביה ויעקב שיתפו אותנו בסיפורים הישראליים שלהם, ובמסע המרתק שעבר כל אחד מהם - שהיה כרוך בחציית יבשות או בחציית תרבויות - עד שהגיע אלינו.

לבסוף, סיכמנו תקופה משותפת בסדנת כתיבה מודרכת בהובלת איתמר, משורר הבית של הקבוצה, שהצליח לגרום לכולנו, גם הספקנים ביותר, למצוא את המילים הנכונות כדי לסכם את החוויה.

כל סוף הוא התחלה חדשה...

כתבה: מריה לוינסון-אור, מועצה להשכלה גבוהה